

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
březen 2022

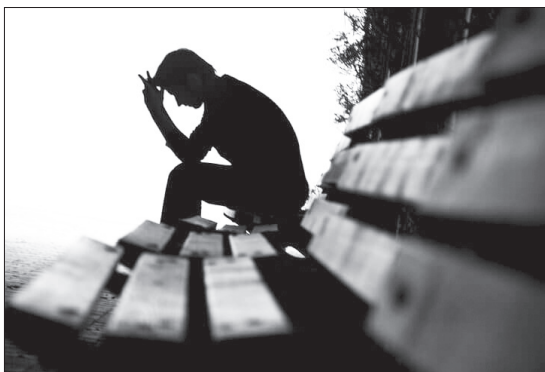
Slovo na cestu

Vstupujeme do postní doby. Mnohým se jeví jako období zasmušilé a pochmurné. Ve skutečnosti je to čas vzácný a krásný. Na dobu postní lze aplikovat slova sv. apoštola Pavla z 2. listu Korintským (2 Kor 6,2): „*Hle, teď je ta doba příhodná, hle, teď je ten den spásy.*“ Bůh volá každého člověka. Bůh volá také mě a cosi si přeje. A co to je? To, co říká Ježíš hned na počátku svého prorockého působení: „*Čiňte pokání a věřte evangelii.*“ Právě tato slova jsou jednou variantou při udělování popelce. Je to bolestné, pokud člověk přichází ke svatě zpovědi, aby řekl, že si není vědom žádných hříchů. Člověk, který vidí chyby jen na druhých, ale sám je dokonalý. Člověk, který si napsal samé jedničky na vysvědčení. Takový člověk nemůže rozumět Kristově výzvě o pokání.

V době, kdy žil na této zemi Ježíš, byli takoví farizeové – lidé se sebou spokojení. Ti děkovali Bohu, že nejsou jako ostatní, že jsou spravedliví. Jsem-li tedy tak dobrý, pak se mohu považovat za hotového. Sednu si a počkám, až si mě Pán Bůh vezme do nebe. Když však Ježíš vybízí zástupy k pokání, nikoho nevylučuje, všem tu výzvu adresuje. Pokání může spočívat v tom, že si dávám pozor, abych se nedopouštěl hříchů. Pokání však můžeme chápat jako úplnou změnu života za pomoci víry, naděje a lásky. Pak slova „čiňte pokání“ překládáme „obratte se“, „úplně se změňte“. Mnozí se kají, ale neobracejí. Setřásl sice ranec hříchů, ale jde dál stejnou cestou, ve vyjetých kolejkách, kde to už zná a kde se mu jde snadno.

Obrácení člověka k Bohu neznamená, že od nynějška budu smutný, zasmušilý a nešťastný. Člověk si uvědomuje, že u Boha je všechno nejkrásnější, největší a nejtrvalejší. Skutečně obrácení kajícníci necítí změnu života jako ztrátu, nýbrž jako velké obdarování, obohacení, jako cosi krásného. Pokusme se tedy v této požehnané postní době, kdy vidíme, že nás má Ježíš tak rád,

že za nás obětuje i svůj život, o obrácení se k Němu celým srdcem. Lítost nad hříchy, to je dar od Boha. Slza lítosti je cennější než zlato a drahokamy, protože nám otevírá nebe.

Kdesi mají obraz s králem Davidem, jak po svém hříchu pláče. Pod obrazem je napsána výčitka: „David jednou zhřešil a pak stále plakal. A ty hřešíš stále a nepláčeš nikdy.“

Když slyšel slepec u Jericha, že ho volá Pán Ježíš, klopýtal k němu a ani mu nevadilo, že ztratil svůj děravý plášť. „Pane, ať vidím.“ To bylo jeho přání, které se mu splnilo. Tak je to i s námi. Proč litovat děravého pláště (tj. života zaměřeného jen na pozemské věci), když díky pokání a obrácení se můžeme „nasytit pohledem na Tebe, Pane?“

o. Rudolf Friedl, farář ve Štáblovicích

Mons. František Václav Lobkowicz, OPraem

5. 1. 1948 narozen v Plzni
15. 8. 1972 kněžské svěcení
7. 4. 1990 biskupské svěcení
30. 5. 1996 jmenován ostravsko-opavským biskupem
17. 2. 2022 zemřel v Ostravě

Bože, prosíme za tvého služebníka, zemřelého biskupa Františka Václava: odměň jeho péči o lid, který jsi mu svěřil, a přijmi ho k sobě do věčné radosti. Amen.

Ze závěti Mons. Františka Václava Lobkowicze:

Mé poselství mé diecézi je zcela jednoduché: Mám svou diecézi rád!!! Mám rád všechny lidi!!! Proším modlete se za mě!

Chci moc poděkovat všem mým spolupracovníkům na biskupství. Byl jsem s Vámi rád. Bylo to s Vámi fajn! Díky!

Svému nástupci přeji dary Ducha Svatého. Kéž Tajemné Tělo Kristovo i přes nepřízeň tohoto světa pod jeho vedením i nadále roste.

Moji milovaní kněží, modlete se za mne. Mám Vás rád.

Obsah čísla

► **Slovo na Cestu** / P. Rudolf Friedl ► **Mons. František Václav Lobkowicz, OPraem**
► **Zajímá nás** / Bible 24 ► **Procházka kostelem sv. Vojtěcha III** / První dvojice kaplí: Společenství církve ► **80. výročí smrti kněží z Opavska** / P. Alois Šebela ► **Fejeton** / O rodičích a dětech ► **Stalose** / Ministranti a florbal; Světélka lásky ► **Kzamyšlení** / Omluva a vymlouvání ► **Knížní tipy** / Via crucis; Vystup na horu a buď tam; V kříži najdu vše, co hledám ► **Ksynodě** ► **Pozvánka na Modlitby otců** ► **Dětem** / Dobrý skutek ► **Ze života skautů** ► **Křížové cesty 2022** ► **CZŠ sv. Ludmily** ► **Centrum pro rodinu** ► **Pozvánka na přednášky** ► **Charita** ► **Oznámení**

Zajímá nás...

Z pátku 8. dubna na sobotu 9. dubna se v opavské konkatedrále Panny Marie uskuteční čtyřiaadvacetihodinové čtení z Bible. Jak tento projekt probíhá?

Projekt Bible24 má svůj počátek v Římě, kde se v bazilice Santa Croce in Gerusalemme u příležitosti zahájení Biskupské synody katolické církve o Božím slově v říjnu 2008 předčítalo z Bible nepřetržitě sedm dní a šest nocí. Čtení zahájil papež Benedikt, po něm následovalo 1452 čtenářů z nejrůznějších společenských skupin a vrstev, od obyčejných italských rodin a dětí přes celebrity showbyznysu až po bývalé prezidenty Italské republiky, včetně zástupců jiných náboženství. Každý čtenář četl 6–7 minut, přičemž každých devadesát minut čtení bylo proloženo deseti minutami hudby.

V květnu roku 2009 se zrodila česká varianta Bible24 v Uherském Brodě, kde se z Bible předčítalo čtyřiaadvacet hodin. V roce 2010 pomyslnou štafetu převzali ve farnosti u sv. Cyrila a Metoděje v Brně–Židenicích a v roce 2011 se uskutečnil třetí ročník v pražském kostele sv. Ludmily na Vinohradech. Celodenní a celonoční čtení Bible se stalo již tradicí v Olomouci, kde tento projekt funguje od roku 2013.

Při čtyřiaadvacetihodinovém čtení biblických úryvků se vystřídá cca 120 lidí různých věkových kategorií a sociálních vrstev. Kromě farníků se do čtení zapojí nejen představitelé politického, akademického a společenského života, ale i sportovci, studenti, zástupci jiných církví, občanských iniciativ a řada dalších. Zapojit se mohou i nevěřící. Jedinou požadovanou podmínkou je respekt ke Slovu. Každý může číst, pokud má k biblickému textu maximální úctu.

Do čtení se tedy může zapojit každý zájemce, který se přihlásí na stránce projektu www.farnostopava.cz/bible24/.

A nemusí jen aktivně číst, ale i kdykoliv v průběhu 24 hodin přijít do konkatedrály a čtené texty si poslechnout.

Lukáš Graca

foto Člověk a Víra, Michael Bujnovský

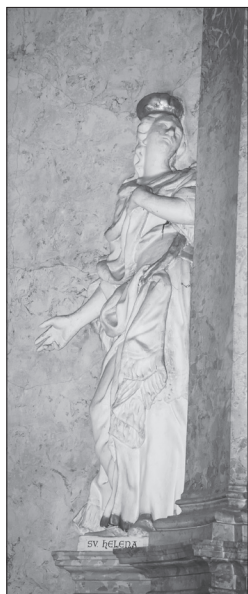
Procházka kostelem sv. Vojtěcha

Třetí část

První dvojice kaplí: Společenství církve

Kaple svatého Kříže (vpravo)

- Gotický kříž s Ukřižovaným v životní velikosti pocházející z doby kolem roku 1370. Kříž je jednou z nejcennějších gotických památek dochovaných na území Slezska.
- Nad křížem socha Boha Otce, ukazujícího na kříž („V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.“ 1 Jan 4,10), doprovázeného andělem, držícím veraikon – Veroničinu roušku s otiskem Kristovy zmučené tváře.

- Pod křížem je barokní socha Panny Marie Bolestné.
- Sochy po stranách oltáře:
 - Vlevo sv. Helena, které se připisuje nalezení ostatků svatého Kříže v r. 326 v Jeruzalémě. Pro jejich uložení nechala v Jeruzalémě vystavět kostel Sv. Kříže.
 - Vpravo její syn císař Konstantin I. (285–337), spoluautor Milánského ediktu (spolu se svým spoluregentem Liciniem v únoru 313). Jeho kult je církevně uznán jen na východě, v západní církvi ne.

- Nástrovní freska zachycuje událost, která se váže k pozůstatkům svatého Kříže a k svátku Povýšení sv. Kříže, slavenému 14. září:

Císař Heraklios získal v roce 630 znovu ostatky Kristova kříže po vítězství nad perským králem Chosroem, který je před 16 léty odvezl z Jeruzaléma. Když je chtěl císař znovu umístit v kostele Sv. Kříže, a vyzdobený zlatem a drahokamy, chystal se v procesi překročit bránu vedoucí na Kalvárii, nešlo to. Čím víc se snažil udělat krok vpřed, tím více se cítil jako přikovaný na místě. Vyvolalo to obecný úžas. Tehdy vzkázal biskup Zachariáš císaři, že se pravděpodobně jeho triumfální výstroj nehodí k pokoře Ježíše Krista, s jakou On překročil tento práh, když nesl kříž. Císař Heraklios okamžitě svlékl honosné roucho a bosý, oblečený jako každý jiný člověk, došel bez problémů na konec cesty a dostal se na místo, kde měl být kříž znovu postavený.

Freska nám chce říci, že i my máme odložit své světské bohatství, tituly a pocty, to znamená svou pýchu a marnivost, a pak teprve můžeme s čistým srdcem přistoupit k Bohu.

- Zavěšené obrazy: Kající se svatý Petr (vlevo), Kající se lotr Dismas (vpravo), oba jsou z dílny I. Raaba.
- Socha vlevo, při vstupu do kaple, je sv. Juda Tadeáš, práce z 19. století.

**Kaple sv. Aloise Gonzagy,
zvaná též kaple patronů mládeže nebo kaple mladých (vlevo)**

Kromě sv. Aloise Gonzagy jsou zde sv. Stanislav Kostka a sv. Jan Berchmans. Všichni tři mají jeden společný znak – zemřeli velmi mladí a byli prohlášeni patrony mládeže:

- **Sv. Alois Gonzaga**, Ital, zemřel jako třináctiletý při ošetřování nemocných za morové epidemie v Římě v roce 1591. Byl prohlášen za patrona mládeže, studujících a při volbě povolání.
- **Sv. Stanislav Kostka**, Polák, podlehl ve svých 17 letech těžkému záchvatu horečky v roce 1568. Byl prohlášen za patrona studující mládeže a noviců jezuitského řádu a mládeže vůbec.
- **Sv. Jan Berchmans**, původem z Belgie, zemřel ve svých 22 letech zákeřnou nemocí v roce 1621. Byl prohlášen patronem studující mládeže a spolu s ostatními dvěma jezuitskými světci také ochráncem mládeže vůbec.

Proto také byla tato kaple v minulosti velmi oblíbená právě studující mládeží. Jezuitští studenti si prý sem chodili vyprosit posilu a pomoc při zkouškách. Jestli sem chodí dnešní studující mládež, to nevím.

- Oltářní obraz je od neznámého malíře a představuje sv. Aloise při modlitbě.
- Nad obrazem je ve štuce sousoší: sv. Stanislav přijímá z rukou anděla sv. přijímání.
- Na nástropní fresce je zobrazen svatý Stanislav. Podle kanonizačních akt svatý Stanislav dvakrát přijímal svaté přijímání z rukou anděla, taktéž se mu zjevila Panna Maria s dítětem a vyzvala ho, aby vstoupil do jezuitského řádu. Obě události jsou tématem nástropní fresky.
- Reliéf pod oltářním obrazem představuje děti s nástroji kajičnosti.
- Na oltářní menze je ve středu socha Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

- Volutové konsoly nad patkami vnitřních pilastrů nesou alegorické sochy andělů s atributy světského a duchovního stavu (koruna a kněžský biret – kvadrátek).
- Štukové reliéfy:
 - dřívky vnějších pilastrů: sv. Alois nese v náručí nakaženého morem (vlevo), sv. Alois obléká nemocného (nahore), sv. Stanislav uzdravuje dítě olejem z věčné lampy (vpravo), sv. Stanislav prchá z Vídně a vstupuje do jezuitského řádu (nahore);
 - reliéfy na bočních stěnách kaple: Smrt sv. Aloise (vlevo), Smrt sv. Stanislava (vpravo);
 - reliéfy v arkádě (v oblouku) oddělující kapli od hlavní lodi: sv. Alois se zasvěcuje Panně Marii (vlevo), sv. Stanislavovi se zjevuje Panna Maria (vpravo).
- Zavěšené obrazy po stranách jsou z dílny Ignáce Raaba (1715–1787): sv. Stanislav omdlévá při hostině, slyše neslušný vtíp (vlevo), sv. Alois se zříká dědičných práv na knížectví (vpravo).

- Socha sv. Antonína z Padovy (vpravo, u vstupu do kaple). Zemřel ve svých 36 letech. Byl františkánem, současníkem svatého Františka z Assisi a jedním z nejnadšenějších kazatelů celých církevních dějin. K výše jmenovaným třem jezuitským světcům tak trochu patří svým jmenováním patronem milujících (a také manželství a za šťastný porod).

Podle různých pramenů zpracoval Vladimír Ziffer st.

80. výročí mučednické smrti kněží z Opavska

V tomto roce si budeme na Opavsku připomínat 80. výročí úmrtí tří katolických kněží, kteří zahynuli jako mučedníci pro svou víru v koncentračních táborech v době nacistické totality. Při této příležitosti je v konkatedrále instalována výstava „Svědkové lidskosti“, v rámci které se můžeme seznámit s životními příběhy těchto kněží.

V rámci výstavy proběhnou v konkatedrále o postních nedělích odpoledne po křížové cestě postupně tři 15–20minutové přednášky, které postupně život těchto kněží přiblíží: neděle 6. března (1. neděle postní) P. Alois Šebela, neděle 20. března (3. neděle postní) P. Johann Smolik a neděle 3. dubna (5. neděle postní) P. Anselm Leo Polak.

P. Alois Šebela

P. Alois Šebela se narodil 26. ledna 1880 v Ruprechtově nedaleko Vyškova. Po středoškolských studiích v Kroměříži byl přijat do kněžského semináře v Olomouci a 5. července 1902 byl vysvěcen na kněze.

Na své první místo nastoupil P. Alois Šebela do farnosti Stará Ves u Rýmařova, v roce 1904 se stal farním vikářem v Kateřinkách u Opavy. Jak bylo tehdy běžné, mladý kněz se kromě obvyklých povinností věnoval také spolkové práci a byl v ní velmi úspěšný. Položil základy spolkového a politického života českých katolíků ve Slezsku tím, že v roce 1906 založil první skupinu Všeodborového sdružení křesťanského dělnictva ve Slezsku a v roce 1907 Katolický lidový spolek ve Slezsku.

V květnu 1908 byl P. Alois jmenován vikářem Kolegiátní kapituly sv. Mořice v Kroměříži. Stal se tak jedním z nejbližších spolupracovníků probošta kapituly Dr. Antonína Cyrila Stojana. Vzdělaný a obratný řečník vnášel svým nadšením do života katolických spolků nové impulsy, později v nich zastával i vedoucí funkce. Byl zván jako řečník na schůze místních Katolických národních jednot, spolků křesťansko-sociálních a jiných, jejich členy vzdělával a motivoval k zodpovědné katolické práci.

K 1. únoru 1915 musel narukovat jako polní kurát a zúčastnil se bojů na italské frontě. K 1. červnu 1918 byl z armády ze zdravotních důvodů propuštěn a vrátil se do Kroměříže. Nezůstal stranou silícího volání českého národa po politické samostatnosti. Když v úterý 29. října zpráva o novém státu dorazila do Kroměříže, patřil jako zástupce křesťansko-sociální strany k těm, kteří v celém kroměřížském okrese aktivně napomáhali převzetí moci.

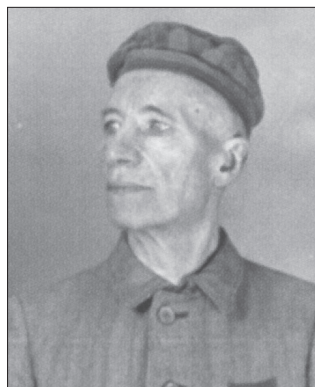
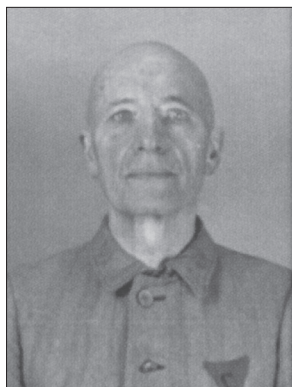
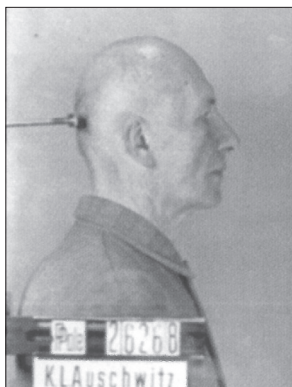
Jako předseda Křesťansko-sociálního vzdělávacího spolku v Kroměříži organizoval P. Šebela v letech 1922–1924 stavbu Lidového domu, v letech 1918–1926 působil jako místopředseda Rolnické Zadruby pro okres Kroměříž, v roce 1919 založil Konzumní družstvo. Politicky se angažoval v nově vzniklé Československé straně lidové. V komu-

nálních volbách v roce 1923 byl zvolen za ČSL do zastupitelstva města Kroměříže a čtyři roky v něm působil jako předseda městské finanční komise.

Na počátku roku 1928 byl P. Alois jmenován farářem ve farnosti Jaktař. Se svým farním společenstvím se zúčastnil I. eucharistického sjezdu ve dnech 26.–28. května 1928 v Opavě. O rok později v září 1929 oslavila farnost Jaktař pod jeho vedením na místní poměry velkolepým způsobem milénium smrti sv. Václava. Do roku 1938 zvládl farář Šebela generální opravu fary, kostela i hřbitova, k prohloubení duchovního života farníků zavedl duchovní obnovy a v roce 1937 nabídl farnosti lidové misie. V závěru 30. let převzal na svá bedra organizaci tradičních Slezských poutí na Svatý Hostýn a na Velehrad, v roce 1938 patřil k hlavním organizátorům II. eucharistického sjezdu v Opavě.

Zapojil se také do činnosti ryze kněžských spolků. Byl členem Jednoty katolického duchovenstva olomoucké arcidiecéze a také svépomocného sdružení Unitas, které od roku 1928 až do svého zatčení jako ředitel úspěšně řídil.

Po podpisu mnichovské dohody opustil svou farnost, odstěhoval se do Kroměříže a uchýlil se do soukromí. Na jaře 1941 byl jmenován čestným kanovníkem Kolegiální kapituly sv. Mořice v Kroměříži.

V neděli 5. října 1941 byl P. Alois Šebela zatčen, 7. října převezen do věznice gestapa v Brně. Podle dochovaných svědectví spoluvězňů připravoval P. Šebela na poslední cestu řadu odsouzených. Pro všechny byl pevnou oporou jako statečný muž a ryzí kněz. Koncem ledna 1942 byl poslán do koncentračního tábora Osvětim, kde zahynul již 9. února 1942. Urna s jeho popelem byla odeslána do Kroměříže

a následně uložen do kněžského hrobu na kroměřížském hřbitově.

P. Jan Larisch

O rodičích a dětech

aneb Kdo je tady vychováván?

Když jsem byl malý, myslel jsem si, že rodiče všechno zvládnou. Že mají patent na rozum. Že si stále ví rady, o vše se postarají, že nás děti neomylně vedou správným směrem.

Když jsem o něco vyrostl (v pubertě), říkal jsem si, proč Pán Bůh tak riskuje? Proč dopouští, aby byly děti a mládež vychovávány tak nedokonalými osobami? Proč jim Bůh tolik důvěřuje, i když jsou tak marní a trapní?

Pak jsem se stal sám rodičem a můj pocit z puberty se jenom prohloubil... Časem mi ale docvaklo, že rodičovství a výchova jsou od Pána Boha velice fikaný multilevelový projekt! Nejenom že je jeho cílem postarat se o mrňousy, ono vlastně pomáhá dospět. Kdy jste měli pocit, že už jste opravdu dospěli? Když jste se odstěhovali od rodičů? Když jste začali chodit do práce? Určitě taky. Ale jeden z nejdůležitějších milníků dospělosti je, že člověk přijme odpovědnost za další život. Malý a bezbranný, na kterém toho může tolik pokazit. Ale snaží se nebýt úplně marný a trapný a nějak ho vyplácet. Musí se vzdát spousty příjemných věcí.

A kde konkrétně jsem byl vychováván vlastním rodičovstvím?

Třeba když vidím, jak dychtivě se děti vrhají po mobilu a jak by s ním dokázaly strávit celý den. Donutilo mě to dospět a smazat si z něj nějaké hry. Odkládat ho někam daleko při společném jídle a vůbec si dávat pozor na to, aby mě děti stále neviděly jen s mobilem v ruce. (Přiznávám, zatím se mi nepodařilo dospět úplně, takže když sedím na záchodě a děti mě nevidí, mobil vždycky vytáhnu.)

Někdy bývá modlitba s dětmi tou jedinou chvílí, kdy se pořádně zaměřím na Pána Boha. Ostatní modlitby se dají vynechat nebo zkrátit na „Pane Bože, věřím a už ležím. Amen. Chrr...“ Ale s dětmi se k pořádné modlitbě odhodlám. Dokonce se ji odvažujeme začínat oslovením „Náš nebeský Tatínku“.

Učím potomky, aby se uměli omluvit. Sám si občas nejsem jistý, jestli Bůh o mou omluvu stojí, jestli není pokrytecké těsně po porušení Božího příkazu přilézt s prosíkem. Pak si ale uvědomím, jak to mám s dětmi: ani po pořádném průšvihy jim nedokážu odolat a dlouho se zlobit. Zvláště, když přijdou se zkroušenou tvářičkou a zřetelným „plomiň“.

Celé dny teď slýcháme o tom, jaké lego by děti chtěly. Třeba třikrát denně... A běžíme hned do obchodu ho koupit? Nee... Počkáme, až bude správný čas, příležitost. Děti jsou netrpělivé a já se v tom úplně vidím. Často o něco prosím Pána a zdá se mi strašlivě kruté, že mi to hned nesplní. Teď už ale chápu, že já (stejně jako to dítě) nemám nadhled. Nepoznám, jestli by mi to teď opravdu prospělo, nebo ne. Ale Vševedoucí tu správnou chvíli pozná.

Kdyby nebyl Bůh v samotné Bibli na mnoha místech přirovnáván k otci, asi bych se do poslední úvahy nepouštěl. Ale jestli já miluju svoje děti tak strašně moc a rozplývám se nad nimi, jak jsou úžasné jen tak, samy o sobě, pak se Bůh nejspíš dívá podobně na mě. A to je moc hezký pocit!

Honza Pilař

Ministranti a florbal?

Od září tohoto školního roku se ministranti při opavské konkatedrále rozhodli připojit k ministrantské florbalové lize (MFBL). Poskládat tým nebylo úplně snadné, protože protihráči jako Hlučín, Ludgeřovice atd. hrají opravdu na špičce MFBL a překonat takové týmy je pro nás zatím hudba budoucnosti.

V únoru skončila základní část, ve které si Opava nevedla úplně dobře. Máme za sebou 12 zápasů, z toho 11 porážek a 1 výhru po samostatných nájezdech a poslední místo tabulky. Před námi je část sezóny s názvem play-off, ve které se Opava utká ve čtvrtfinále s Hlučínem.

Z mého pohledu je Opava ve florbalové hře zatím na začátku. Základ stavíme na spoluhráčích, kteří jsou v tom dobří, pak na výborné taktice.

Chtěl bych poděkovat klukům, že i když se 1. sezóna Opavy nepovedla, mají chuť stále hrát a jednou to třeba dotáhnout na pohár. Taký děkuji otci děkanovi Václavovi za plnou podporu.

Vás prosím o modlitby za ministranty a vyzývám kluky, kteří umí hrát florbal a chtěli by se k nám přidat, ať se nebojí a kontaktují mě nebo někoho z kněží.

František Krejčí, kapitán florbalového týmu Opava

Světélka lásky

Tradiční vánoční divadlo dětí se letos kvůli covidu a karanténám nemohlo uskutečnit ve vánoční době, ale museli jsme si na něj počkat až do neděle 30. ledna. I přesto se

v 16.30 naplnil presbytář konkatedrály diváky, kteří se těšili, co si pro ně děti připravily.

Nejprve starší děti četly různé úryvky z Bible, na které vždy navazovala písnička scholky. Pak již následovala hra „Světélka lásky“, ve které děti ztvárnily broučky, kteří na své cestě za Ježíškem pomohli jinému ztracenému broučkovi. Děti byly moc šikovné a své role zvládly s přehledem.

Na závěr se zpívaly písně z kancionálu a otec Václav udělil všem přítomným požehnání.

Děkujeme Magdě Sovadinové a Mirce Řehákové, které vše připravily a s dětmi nacvičily.

Marie Štrauchová

K zamyšlení

Také máte tendenci, pokud se s někým neshodnete a rozejdete se ve zlém, hledat vinu na tom druhém spíš než na sobě? A sebe omlouvat? Jestli ano, tak je to, co říká autor následujícího textu, i pro Vás. Zkuste se nad tím zamyslet.

Omluvy a vymlouvání

Ale vaše řeč ať je: ano, ano – ne, ne. Co je nad to, je ze Zlého. (Mt 5,37)

Manželská tragédie. Z jeho úst slyším: „Ano, udělal jsem to, pane doktore, ale ona mě vyprovokovala.“ Ona mi říká: „Asi jsem mluvila příliš nahlas, ale on si měl uvědomit, že jsem žena a žena je citovější než muž.“

Dvě vyznání a obě plná chyb. Ne gramatických či stylistických, ale chyb proti zásadám vyznání vin. Správně říká Ken Sande, že ve vyznání vin by se nikdy neměla objevovat slova „ale, jestli, či, asi“. Proč? Omlouvají viníka. Snižují jeho podíl na tom, co se stalo zlého. Přesouvají vinu z něho na druhého. Je totiž rozdíl mezi tím, když řeknu „Ano, nezvládl jsem to a praštil jsem kladivem o zem“, nebo „Ano, zahodil jsem kladivo, ale

ty jsi mě naštvála“. Při setkání s tím, komu jsme něco zlého udělali, jsme v pokušení říci „zřejmě jsem měl ...“ nebo „asi jsem byl ...“ či „možná, že jsem měl ...“ Omlouvání, vymlouvání a hledání polehčujících okolností nutí toho, komu jsme něco udělali, aby bránil své pojetí. Přiznání viny beze všech vytáček a výmluv usnadňuje postiženému odpuštění. A o to zde jde.

V Bibli máme hojně příkladů toho, jak by mělo vypadat vyznání viny. Marnotratný syn se vrací k otci po tom, co rozházел vše, co od otce dostal, a vyznává: „*Otče, zhrěšil jsem proti Bohu i proti tobě*“ (Lk 15,21). Nikde tam není dodatek: „Asi jsem se měl chovat jinak ...“ Když se Petr znovu setkává se svým Mistrem, poté co ho třikrát zapřel, neříká na svou obranu ani slovo. V jeho sklopených očích můžeme číst vyznání: „Ano, měl jsi pravdu, selhal jsem.“ A Eliáš? Ten tváří tvář Nejvyššímu vyzná jednoznačně: „*Vezmi si můj život, neboť nejsem lepší než moji otcové ...*“ (1 Král 19,4).

Je dobré si to připomenout, aby nevznikla falešná představa: vyznání vin se netýká jen viníka! I na poškozeném je, aby přiznal svůj podíl viny na tom, co se stalo. Že bychom byli jiní než ti, kterým byla adresována slova: „Kdo z vás je bez hříchu, ať hodí kamenem první“?

Jaro Křivohlavý

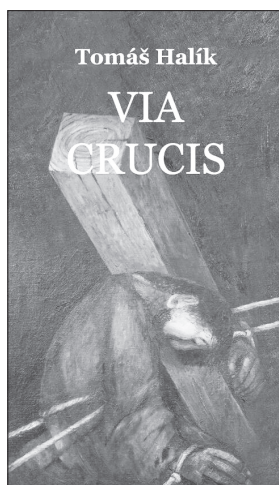

Jestli jste se v tom textu našli, tak Vám přeji, abyste při těch krizových situacích dokázali přijmout pravdu o sobě a přiznat, alespoň v duchu, i svoji část viny. K tomu nám všem přeji, ať nám Bůh pomáhá.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Jaro Křivohlavý, *O odpuštění*. Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří 2004, str. 36 a 37.

Knižní tipy

Via crucis

Tomáš Halík

„Ježíš nás nezve na svou cestu kříže proto, abychom ho oplakávali, nýbrž abychom změnili své smýšlení a jednání. Chce nám odejmout srdce kamenná a dát nám srdce z masa, srdce skutečně lidská, schopná odvahy k lásce.“ Tak uvádí nakladatelství Paulínky novou křížovou cestu z pera známého teologa.

Tomáš Halík se drží klasického schématu křížové cesty jen volně. Většina zastavení je jiná, než jak jsme zvyklí: Poslední večere, Modlitba za jednotu, Temnota Getseman, Selhání učedníků. Soud velerady, Soud Pilátův, Sestup do pekla násilí, Ženy na cestě kříže, Započten mezi zločince, Peklo opuštěnosti, Maria pod křížem, Předání Ducha, Z klína matky do klína země, Proměněné rány.

Kromě samotného zamyšlení obsahuje každá kapitola i několik přímluv k danému tématu a také ilustraci. Ty jsou vybrány z díla německého kněze a malíře Siegera Ködera. Jde o moderní umění 20. století, ale nebojte se žádné nesrozumitelné abstrakce. Jeho obrazy jsou konkrétní, barevné a dobře podtrhují atmosféru křížové cesty. Celkově se brožura hodí spíše pro soukromou modlitbu, ačkoli ani použití pro společnou pobožnost není vyloučené. Je však potřeba počítat s delším časem a tím, že zastavení neodpovídají kostelním obrazům.

Vystup na horu a buď tam

Václav Vacek

Dlouholetý, dnes už emeritní letohradský farář Václav Vacek patří mezi výrazné postavy české církve. Nelze mu upřít, že se nebojí přemýšlet a dělat věci jinak. Na literárním poli zaujal už svou knihou *Pozvání k večeri Páně*, věnovanou mši svaté.

Jeho nový titul přináší jakousi tresť mnohaleté pastorační činnosti. Během ní se zvláště věnoval manželským poradnám a zkoumání toho, proč se u nás tak velké procento manželství rozvádí. Prohluboval předmanželské přípravy se snoubenci i setkávání manželů. Dlouhodobě se věnuje také specificky mužské spiritualitě a snaží se, aby muži pochopili sami sebe a své postavení v Církvi.

Václav Vacek

**VYSTUP
NA HORU
A BUĎ TAM**

VYŠEHRAĐ

Knize je možné vytknout jakousi neučesanost. Text je místy asi tvořený poznámkami k přednáškám či kázáním. Také je zřejmé, že autorovi ležela na srdci různá témata, která chtěl dostat do jednoho svazku. Jádrem publikace jsou úvahy na téma nejdůležitější křesťanské modlitby Otčenáš. Kniha ale obsahuje také úvahy o modlitbě jako takové, čerpající z židovské a křesťanské spirituální tradice.

Velmi zajímavé a propracované jsou texty pro domácí liturgii. Vacek navrhuje vzít vážně slavení neděle v rodině. Nechává se inspirovat oslavou židovského šabat, takže nedělní modlitby začínají už v sobotu večer. Doporučuje převzít třeba i hezký zvyk připíjení poháry plnými vína, které schválně necháme přetéct, stejně jako nám Bůh dopřává více, než v životě potřebujeme. Každý člen rodiny má v modlitbě svou určenou funkci. Otec například nahlas děkuje za svou manželku, tak aby to viděly i děti. Rodina se třeba společně připravuje na nedělní čtení. Konkrétních tipů i modliteb je v knize mnoho a obzvlášť v pandemické době mohou výrazně obohatit rodinný duchovní život.

V kříži najdu vše, co hledám

Salve mundi salutare Arnulfa z Lovaně v českém překladu

Josef Hrdlička

Knížekčka sice vyšla krátce před Vánoci, jako tip jsme si ji však nechali na dobu postní. Jde o přebásnění středověké latinské skladby připisované cisterciáckému opatu Arnulfovi z Lovaně žijícímu ve 13. století (jeho autorství však není zcela jisté).

Nesledujeme v ní Krista krok za krokem jako při pašijích, ale hledíme na jeho utrpení skrze Ježíšovy ruce, nohy, kolena, bok, hrud, srdce a tvář. Jeho ruce se dotýkají nemocných a uzdravují je. Srdce bije pro člověka a miluje nás. Na jeho prsou spočine apoštol Jan při poslední večeři. Na kolenou pak Kristus trpí v Getsemanech a na křížové cestě. Jeho tvář chceme poznávat a kontemplanovat.

Úcta k jednotlivým částem Kristova těla i k Ježíšovu nejsvětějšímu srdci ovlivnila liturgii, dějiny spirituality a evropskou kulturu. Tento počin ocení právě milovníci středověké kultury (text je vložen česky i latinsky), hlavně má ale sloužit k prohloubení naší vděčnosti za vykupitelské dílo.

V nádherném přebásnění olomouckého pomocného biskupa Josefa Hrdličky, který nedávno oslavil své 80. narozeniny, vychází Arnulfovo dílo česky poprvé. Doplnují ho detailní fotografie unikátního isenheimského oltáře, jenž patří k nejvýznačnějším dílům světového malířství.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Dobrý skutek

Je Popeleční středa. Anička při mši svaté se scholou zazpívala žalm „Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili“, snažila se pozorně naslouchat evangeliu a nyní poslouchá jeho výklad.

Pan farář říká: „Jsou tři cesty k obrácení v postní době: modlitba, půst a dobré skutky.“

Kněz dále vysvětluje, jak bychom měli po těchto cestách jít. Anička si dává předsevzetí, že se bude více a lépe modlit. Také půst je jasný: nebudu jíst sladkosti. Ale jaké mám dělat dobré skutky? Nebudu se hádat s Mončou. Ale to přece není dobrý skutek, to je samozřejmost, abych se sestrou dobře vycházela. Budu dělat poctivě úkoly do školy. A učit se do každé hodiny. Ale to je přece má povinnost. Anebo budu mít super uklizený pokoj. Ale to musím mít pořád, nejenom v postní době.

Anička nemůže na nic přijít, a tak se doma ptá maminky: „Jaký mám dělat v postě dobrý skutek?“

Maminka zakroucí hlavou a povzdechne: „Jsi už šesťáčka a neumíš si poradit?“

„Nevím, mami, fakt mě nic nenapadá. Vy dáte peníze pro chudé, ale já nic nemám.“

Maminka se zamyslí. „Mám pro tebe krásný dobrý skutek.“

„Jaký? Sem s ním.“

„Nevíš? Tolikrát jsem ti to říkala.“

Babička, bleskne hlavou Aničce. Je vážně nemocná. Potřebuje péči v nemocnici, a tak leží v léčebně pro dlouhodobě nemocné. Maminka za ní často jezdí. Tolikrát mě zvala, abych jela s ní. Vždycky jsem se vymluvila, že mám učení. Teď už mi maminka ani neříká. Nechce mě nutit. Ale hodně ji to mrzí, že za babičkou nechci.

Maminka neví, o čem dcera přemýšlí, a proto navrhuje: „Byl by to krásný dobrý skutek, kdybys se mnou navštívila babičku.“

„Ale já tam nechci,“ brání se Anička, „jsou tam všichni nemocní a bezmocní. A mě to tam úplně rozhodí.“

„Láska člověka nejednou rozhodí. Ale když ses ptala, tak jsem ti odpověděla.“

Anička se odplouží do dětského pokoje a přichází až na oběd. Je při něm zamlklá. Přemýšlí i odpoledne. Napadá ji, že za babičkou by šla, kdyby tam s ní šly nějaké holky. Ale kdo by s ní šel do nemocnice pro staré lidi.

Na příští schůzce scholy se vedoucí Karolina zeptá: „Co myslíte, holky, daly bychom dohromady nějaký dobrý skutek?“

Děvčata souhlasí. Padá jeden nápad za druhým. Ale žádný se neujímá. Anička bojuje sama se sebou, až nakonec promluví o své babičce. „Měla bych ji navštívit. Ale mám tam depku. Ale kdybyste jely se mnou, tak bych se nebála.“

„Pojedeme s tebou!“ volají jedna holka přes druhou.

Vedoucí se k nim přidává. „A zazpíváme tam. Vybereme ty nejkrásnější písničky.“

A tak o páté neděli postní odjíždějí odpoledne tři auta od fary. Maminky odvázejí své dcery a s nimi další holky do léčebny dlouhodobě nemocných.

Aniččina babička je dojatá, když spatří vnučku s krásnou kyticí květin a také písniček. Pak ještě schola zpívá v jídelně pro všechny. Nemocné ženy jsou nadšené, děvčata jsou šťastná z jejich radosti.

Po Velikonocích jede Anička za babičkou znovu. Tentokrát se dvěma kamarádkami ze scholy. U jejího lůžka zpívají velikonoční písně a nemocná žena se přidává tak, jak může.

A prostor pro dobré skutky má Anička i do budoucna. Zvláště když si na prostředí zvykla a maminka se jí nemusí doprošovat, aby jela do léčebny s ní.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Evička Řeháková*

Ze života skautů

Povídání o Ukrajině a lednový nábor

V průběhu ledna zavítal do naší klubovny fotograf ze společenství Člověk a Víra – Michael Bujnovský. Měl pro nás připravenou prezentaci z lednové návštěvy Ukrajiny, kde strávil několik dní focením zajímavých míst. Michael také povídal o Vánocích, které se tam slaví 6. ledna. Společně s dvěma zástupci za Arcidiecézní charitu Olomouc navštívil na západě Ukrajiny několik dětských domovů, kde předal dárky pro děti. Zajímavé byly také fotografie z různých chrámů a všedního života na venkově i ve městech. Během setkání jsme si pochutnali na oblíbené ukrajinské pochoutce – slunečnicové Chalvě.

Leden se také nesl ve znamení náborů do našeho oddílu. Rozvěšování plakátků po kostelích, na Hlásce a na Církevní škole v Jaktari, kde také proběhla prezentace za účasti cca 40 dětí, možná přinese své plody. Zájem dětí byl vidět. Budeme rádi za každého nováčka. Vítejme kluky od 6 let.

Lukáš Graca – Koňas

K synodě

Milí farníci,
všem, kteří jste se setkávali v synodálních skupinách, patří poděkování. Měli jsme možnost se vyjádřit k tématům týkajících se Církve.
Bylo to období setkávání, modlitby, rozjímání, přemýšlení, ale také formulování výstupů. Vaše výstupy, které byly směřovány přese mě, opavského koordinátora, zpracuji a s duchovními naší farnosti, proberu. Budeme se snažit tato témata uvést do života farnosti. Vím, že je mnohdy od slov daleko k činům, ale věřím, že společně s vámi se nám to podaří.

jáhen Marek

Pozvánka na Modlitby otců

Rádi bychom pozvali muže jakéhokoliv věku na pravidelné modlitby otců. Na setkáních se snažíme spolupracovat s Pánem na obnově otcovství skrze modlitbu. Hlavním prvkem spirituality tohoto hnutí je hledání Boží vůle v životech otců prostřednictvím úplného odevzdání se do Božích rukou. Do modliteb odevzdáváme všechny, na kterých nám záleží. Více informací najdete i na webu www.modlitbyotcu.cz.

Již delší čas se úspěšně scházíme i v Opavě a rádi bychom tuto aktivitu rozšířili dále. Proto otevíráme novou skupinku, která se bude scházet na faře u Panny Marie (*ul. Almužnická 2*) každý druhý týden vždy od 19 hodin. Nejbližší termíny setkání jsou 1., 15. a 29. března a pak dále co 14 dní. V případě dotazů se můžete obrátit na moderátora skupiny: Tomáš Pchálek, e-mail pchalek.tomas@seznam.cz. Přijď mezi nás, rádi tě uvidíme.

Křížové cesty v postní době 2022

v konkatedrále a v kostele sv. Vojtěcha

V úterý a ve čtvrtek budou křížové cesty bez doprovodu varhan, v pátek a v neděli s doprovodem varhan.

4. 3.	pátek	17.30	kostel sv. Vojtěcha	<i>F. Krejčí</i>
6. 3.	neděle	15.00	konkatedrála Panny Marie	<i>Duchovní</i>
8. 3.	úterý	17.30	konkatedrála Panny Marie	<i>Z. Sovadinová</i>
10. 3.	čtvrtek	17.30	konkatedrála Panny Marie	<i>L. Graca</i>
11. 3.	pátek	17.30	kostel sv. Vojtěcha	<i>Farní klub</i>
13. 3.	neděle	15.00	konkatedrála Panny Marie	<i>Duchovní</i>
15. 3.	úterý	17.30	konkatedrála Panny Marie	<i>Sestry františkanky</i>
17. 3.	čtvrtek	17.30	konkatedrála Panny Marie	<i>Modlitby matek ml.</i>
18. 3.	pátek	17.30	kostel sv. Vojtěcha	<i>Společenství mládeže</i>
20. 3.	neděle	15.00	konkatedrála Panny Marie	<i>Duchovní</i>
22. 3.	úterý	17.30	konkatedrála Panny Marie	<i>Modlitby matek st.</i>
24. 3.	čtvrtek	17.30	konkatedrála Panny Marie	<i>Scholka</i>
25. 3.	pátek	17.30	kostel sv. Vojtěcha	<i>Farní klub</i>
27. 3.	neděle	15.00	konkatedrála Panny Marie	<i>ZUŠ Opava a Hradec</i>
29. 3.	úterý	17.30	konkatedrála Panny Marie	<i>Skauti</i>
31. 3.	čtvrtek	17.30	konkatedrála Panny Marie	<i>Scholka</i>
1. 4.	pátek	17.30	kostel sv. Vojtěcha	<i>Řezníčkovi</i>
3. 4.	neděle	15.00	konkatedrála Panny Marie	<i>Duchovní</i>
5. 4.	úterý	17.30	konkatedrála Panny Marie	<i>Ministranti</i>
7. 4.	čtvrtek	17.30	konkatedrála Panny Marie	<i>Fatimský apoštolát</i>
8. 4.	pátek	17.30	kostel sv. Vojtěcha	<i>P. Rychta</i>
10. 4.	neděle	17.30	kostel sv. Vojtěcha	<i>Duchovní</i>
<i>v konkatedrále bude od 14 do 17 hodin zpovědní den</i>				
12. 4.	úterý	17.30	konkatedrála Panny Marie	<i>Z. Sovadinová</i>
15. 4.	Velký pátek	7.00	konkatedrála Panny Marie	<i>L. Graca</i>
		9.00	konkatedrála Panny Marie	<i>Děti a rodiny z farnosti</i>

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Karneval v Jaktarži

Poslední den prvního pololetí děti dostaly svá vysvědčení a společně jsme prožili mši svatou ke cti Dona Boska, kterou sloužil otec Marek Večerek.

Hned vzápětí se děti proměnily v čaroděje, sportovce, zvířátka a jiné roztodivné postavičky. V rytmu hudby pak představily své masky, tancovaly, soutěžily, posilňovaly se sladkostmi a dováděly.

Projekt voda

Ukončení prvního pololetí se na Hradci neslo ve znamení změn.

Velká změna byla, že kvůli karanténě nebyla tradiční mše svatá. Další byla ta, že rozdávání vysvědčení tentokrát zabralo jen poměrně krátký čas, protože ve škole bylo

málo dětí. A aby těch změn nebylo málo, jak se říká – do třetice všeho dobrého, neprobíhala klasická výuka. Děti na 1. stupni měly projektový den s názvem VODA a děti na 2. stupni den sportovní, který proběhl ve velké tělocvičně.

Děti z první až páté třídy se pomocí her, kvízů a naučných videí seznamovaly s koloběhem vody v přírodě a s vodou v různých skupenstvích. Nakonec se daly do poznávání vodních živočichů. Někteří živočichové byli tak zajímaví, že se dočkali výtvarného zpracování dětmi.

Přestože to byl den plný změn, všichni si jej krásně užili.

Letecký den

Ve středu 2. února jsme ve škole společně prožili letecký den. Přišel k nám odborník na letadla Hynek Závorka. Po zhlédnutí krátkého filmu a prezentace odpovídal na naše zvědavé otázky.

Každý si vyrobil vlačstovku z papíru a odznak ve tvaru letadla. Z pet lahve si děti vyrobily „raketu“ na lihový pohon, která po zapálení létala. Žáci si mohli

dokonce zkusit létat – pomocí leteckého simulátoru.

Po celé škole pak děti hledaly slova příbuzná ke slovu -LET- a připojovaly předpony a přípony. Děti nadšeně „létaly“ po celé škole a v rámci školní družiny pak soutěžily se svými vlastnoručně vyrobenými vlačstovkami. Ti nejlepší získali medaile. Letecký den se nadmíru vydařil.

Zápis dětí do první třídy

Letošní zápis dětí do první třídy proběhne v Hradci nad Moravicí (Zámecká 57) **v pátek 1. dubna 2022 od 14 do 18 hodin.**

V Opavě-Jaktaři (Slavkovská 2) pak bude zápis dětí **v pátek 8. dubna od 14 do 18 hodin.**

Vaše dítě je také možno zapsat online přes elektronickou přihlášku na webu naší školy czs-hradec.edupage.org.

Zápis se týká dětí, které budou mít před nástupem do školy 6 let a dětí s odkladem povinné školní docházky z loňského roku. Může být přijato i dítě narozené po 31. 8. 2016, pokud je přiměřeně duševně a tělesně vyspělé. V tomto případě rodič u zápisu doloží doporučující vyjádření školského

poradenského zařízení a vyjádření pediatra.

Pokud byste měli zájem si naši školu přijít prohlédnout, popř. se na cokoli ohledně zápisu zeptat, je to možné telefonicky na tel. 605 856 025 nebo emailem na adresu jana-larischova@czs-hradec.cz.

Jana Larischová

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.

Postní duchovní obnova pro manžele v Hradci n/Mor.

Uskuteční se **v sobotu 12. března** od 8.45 do 17.30 v Církevní základní škole sv. Ludmily v Hradci n/Mor.

Témata: *Láska a úcta* (manželé Gita a Miloš Vyleťalovi)

Proč je důležité odpuštění a jak na to? (P. Jiří Ramík)

Cena: 500 Kč/pár

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Odpolední seminář pro ženy s Irenou Smékalovou v Opavě

Opět nabízíme ženám setkání s touto psycholožkou, a to **ve čtvrtek 24. března** od 17 hodin v pastoračním středisku minoritského kláštera v Opavě.

Téma: *Jak obstát v životních situacích* (aneb o pěstování charakteru, vztahů, výkonu a naděje)

Cena: 250 Kč

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Jana Dostálová

Pozvánka na přednášky

Česká křesťanská akademie místní skupina Opava a Jednota Orel Slavkov vás zvou na přednášky:

**Jan Skácel – básník,
výročí 100 let od narození**

Přednáší:

PhDr. Lukáš Průša PhD
(Wichterlovo gymnázium
Ostrava)

Kde: Orlovna ve Slavkově

Kdy: v pátek 25. března
v 17 hodin

Rozdělená společnost, rozdělená církev

Přednáší:

Prof. PhDr. Tomáš Petráček Ph.D. Th.D.

Kde: Orlovna ve Slavkově

Kdy: ve čtvrtek 7. dubna
v 17 hodin

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Jindřich Štreit uvede snímky 14. ročníku soutěže MŮJ SVĚT

Celkem osmatřicet fotografií, jejichž autoři jsou zaměstnanci, dobrovolníci či klienti Charit z celé České republiky, se ve čtvrtek 3. března v 17 hodin představí opavské veřejnosti na slavnostní vernisáži vítězných snímků 14. ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT. Nejzdařilejší fotografie vybrala odborná komise v čele se světově proslulým fotografem Jindřichem Štreitem z celkem 151 přihlášených snímků do dnes již etablované fotosoutěže pořádané Charitou Opava.

Komise, kterou vedle prof. Štreita doplnili pedagog Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě doc. Jiří Siostrzonek a ředitel Charity Opava Jan Hanuš, nakonec udělila celkem devět cen ve třech kategoriích a pět čestných uznání. Kromě toho vybrali porotci také dalších čtyřicet fotografií, které budou dohromady s oceněnými snímky tvořit výstavu MŮJ SVĚT 2022. Na ní se představí

1. místo PORTRÉT, Petr Kubesa

snímky autorů z Tábora, Opavy, Mostu, Žďáru nad Sázavou, Olomouce, Pardubic, Písku a dalších měst. Zachycují například řezbáře, který se ve svém volném čase stará o lidi bez domova, babičku pečující o vnučky, které dostala do své péče, okamžiky v hospicové péči a mnoho dalších situací, souvisejících se sociální prací. Pro pořadající Charitu Opava je potěšující, že řadu ocenění získali právě autoři z Opavy – například první místo v kategorii Portrét si odnáší Petr Kubesa a druhé místo v kategorii Život kolem nás Vlasta Bedrichová. Seznam všech výherců najdete na stránkách www.charitaopava.cz.

Zatímco loni to epidemická situace nedovolila, letos už bude moci slavnostní vernisáž

Čestné uznání ŽIVOT KOLEM NÁS, Jana Berková

proběhnout tak jako řadu předchozích let v Historické výstavní budově Slezského zemského muzea v Opavě. Zúčastní se jí nejen členové komise Jindřich Štreit a Jiří Siostrzonek, ale také řada oceněných autorů. Vstup na akci, jejíž součástí bude krátký kulturní program a malý raut, je zdarma.

Po opavské výstavě čekají výstavu během roku 2022 další vernisáže například v Olomouci či na zámku v Raduni.

Výnosy Tříkrálové sbírky ještě vzrostly

O 26 980 korun díky bezhotovostním a online příspěvkům ještě narostla částka, kterou se letos podařilo vykoledovat v Tříkrálové sbírce na Opavsku. Celková částka se tak vyšplhala na definitivních 2 094 780 korun.

Zatímco peníze, které lidé věnovali potřebným do kasiček koledníků nebo v různých obchodech a úřadech, byly do poslední koruny spočítány již před koncem ledna, na výsledky online koledování jsme si museli ještě pár dnů počkat. Příspěvky v online koledě nebo bezhotovostním převodem totiž nabíhaly se zpožděním.

Výnosy letošní sbírky budou určeny k rozšíření bydlení pro lidi s mentálním znevýhodněním a pro terénní služby Charity Opava, tedy pečovatelskou, ošetrovatelskou a hospicovou péči. *„O tom, kde budou finance z Tříkrálové sbírky pomáhat, budeme celý rok průběžně informovat, abyste mohli být spolu s námi svědky toho, jak vaše štědré dary pomáhají potřebným,“* vzkazuje s díky všem dárcům ředitel Charity Opava Jan Hanuš.

Klienti Radosti se učí kuchařskému řemeslu

Na profesi kuchařů se začínají připravovat klienti sociálně terapeutické dílny Charity Opava Radost. V nedávno zrekonstruovaných prostorách v Jaktarži totiž mají zbrusu novou moderní cvičnou cateringovou kuchyň, v níž budou v blízké budoucnosti nabízet profesionální cateringové služby. Zatím spustili její zkušební provoz pro zaměstnance Charity Opava.

„Naší velkou snahou a cílem je poskytnout klientům Radosti pracovní příležitost a možnost naučit se něco nového. Oba tyto cíle můžeme naplnit díky naší cateringové kuchyni, která má velký potenciál,“ říká vedoucí Radosti Lucie Švejdíková. Ta spolu s klienty rozeslala zaměstnancům Charity Opava první nabídku. Objevily se v ní samé dobroty – přesnídávkový kuřecí vývar s nudlemi a zeleninou, salámová bageta s cherry rajčátky a polníčkem, brokolicový salát se šunkou, sýrem a pečivem a jako sladká

tečka švédský koláč s jablky a mandlemi.

Vaří se zde zatím jen ve čtvrtek a pátek, aby měli klienti dostatek času se vše naučit. Zájemci si mohou jídlo objednat vždy do pondělí, klienti pak vyrazí s doprovodem do obchodu nakoupit potřebné suroviny a ve čtvrtek a pátek je jídlo připraveno k vyzvednutí.

„Klienty práce velmi baví a už se těší, až se z nich po zauče-

ní stanou praví a nefalšovaní kuchaři a začnou své umění nabízet veřejnosti,“ pochvaluje si Lucie Švejdíková.

Rekonstrukce díky Nadaci ČEZ

V areálu nových Chráněných dílen Charity Opava v Jaktři se opět ozývá hluk stavebních prací. Nadace ČEZ totiž přispěla Charitě Opava částkou 500 tisíc korun na opravu a rekonstrukci sklepních prostor budovy zdejších chráněných dílen. Po opravě zde vzniknou prostory pro dílny pro zdravotně postižené zaměstnance, provozní místnosti a sklady. Chráněné dílny evidují každý týden několik zájemců o práci a nové prostory krom jiného umožní zaměstnat minimálně dalších deset až patnáct osob se zdravotním postižením.

Třicet let Radosti zatím jen v rodinném kruhu

V únoru to bylo přesně třicet let od chvíle, kdy byla oficiálním jmenovacím dekretem založena sociálně terapeutická dílna Charity Opava Radost. Výročí si zde ale zatím připomenuli pouze v úzkém kruhu zaměstnanců a klientů.

Důvodem je epidemická situace, která nepřeje větším oslavám, ale také skutečnost, že Radost už v poslední době uspořádala několik veřejných akcí u příležitosti otevření svých zrekonstruovaných prostor v Jaktři. Veřejnost ovšem o možnost připomenout si třicet úspěšných let tohoto jedinečného střediska Charity Opava nebude připravena.

Všichni v Radosti doufají, že na jaře se situace s covidem-19 zlepší a budou moci pozvat zájemce na den otevřených dveří s programem, který by se mohl uskutečnit například na nové prostorné venkovní terase. O termínu bude Charita Opava včas informovat na svém webu a facebooku.

Sociálně terapeutická dílna Radost slouží lidem s mentálním znevýhodněním a chronickým duševním onemocněním ve věku od 19 do 64 let, kterým nabízí pracovní aktivity přizpůsobené jejich schopnostem a potřebám. Dílna je určena těm, kteří se chtějí učit pracovnímu režimu a následně najít vhodné zaměstnání, navazovat a udržovat vztahy se svými kolegy, a hlavně se osamostatnit v běžných činnostech dne. Založena byla jmenovacím dekretem 2. února 1992.

Charita Opava

Oznámení

Mše svaté ze slavnosti sv. Josefa

V sobotu 19. března budou ve farnosti Panny Marie mše svaté jako každou sobotu. Večerní mše svátá v kostele sv. Vojtěcha bude ze Slavnosti sv. Josefa.

Mše svaté ze Zvěstování Páně

V pátek 25. března budou ve farnosti Panny Marie mše svaté jako každý pátek.

Večerní mše svátá v kostele sv. Vojtěcha bude ze Slavnosti Zvěstování Páně.

Mše svátá v Marianu

V neděli 27. března v 11 hodin bude v kapli Božského Srdce Páně (Marianum) sloužena mše svátá k 100. výročí smrti blahoslaveného císaře Karla Rakouského, našeho posledního císaře a krále k Jeho cti

a chvále a za mír mezi národy a za sjednocenou Evropu.

Změny mší svatých v Kylešovicích

Od středy 30. března (po změně času, k níž dojde v neděli 27. března) budou v kostele sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích večerní mše svaté v 18 hodin.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- **Kostel Sv. Ducha** – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin; první čtvrtky v měsíci **3. března** a **7. dubna** po mši svaté v 8 hod. modlitba za posvěcení kněží a za nová povolání k zasvěcenému životu Pánu Bohu; první pátky v měsíci **4. března** a **1. dubna** po mši svaté v 8 hod. adorace a litanie k Nejsvětějšímu Srdci Páně; první soboty v měsíci **5. března** a **2. dubna** mše svátá v 8 hodin, výstav Nejsvětější Svátosti, modlitba růžence a 15minutové rozjímání o růžencovém tajemství.
- **Kostel sv. Vojtěcha** – po mši svaté budou **v pátek 18. března** (třetí pátek v měsíci) adorace s pobožností s Korunkou k Božímu milosrdenství; **v pátek 1. dubna** (první pátek v měsíci) adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně.
- **Kostel Nejsvětější Trojice** – **v neděli 6. března** a **3. dubna** bude adorace s litanii k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostným požehnáním (po mši svaté začínající v 16.30).
- **Kostel sv. Jana Nepomuckého (Kylešovice)** – **v pátek 4. března** (první pátek v měsíci) pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **v úterý 15. března** adorace s rozjímáním o tajemství Ježíšova života; **v pátek 25. března** (poslední pátek v měsíci) adorace s Korunkou k Božímu milosrdenství (vždy po mši svaté začínající v 17 hodin).

- **Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)** – **v pátek 4. března** (první pátek v měsíci) od 17.20 do začátku mše svaté v 18 hodin; **každou středu** (pokud není liturgická památka) v 18 hodin mše svátá ke cti svatého Josefa, v 17.50 litanie k sv. Josefovi.

Pobožnosti křížové cesty

od pátku 4. března do neděle 10. dubna (Květná neděle):

- **konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie** – **v neděli** v 15.00; **v úterý** a **ve čtvrtek** v 17.30; **v neděli 10. dubna** bude křížová cesta v kostele sv. Vojtěcha v 17.30 (v konkatedrále bude zpovědní den).
- **kostel sv. Vojtěcha** – v pátek v 17.30;
- **kostel Nejsvětější Trojice** – **v neděli** v 16 hodin (před mší svatou);
- **kostel Sv. Ducha** – **v pátek** po mši svaté v 17 hodin;
- **kostel sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích** – **v pátek** po mši svaté začínající v 17 hodin, po změně času (27. března) v 18 hodin a **v neděli** po mši svaté;
- **kaple Povýšení sv. Kříže** na Matiční ulici podle rozpisu ve vývěsce.
Rozpis křížových cest v konkatedrále a v kostele sv. Vojtěcha je na str. 19 tohoto čísla Cesty.

Pobožnosti křížové cesty konané ve Svatém týdnu budou uvedeny ve velikonočním přehledu bohoslužeb a pobožností, který vyjde jako obvykle o Květné neděli.

Postní duchovní obnova ve farnosti Svatého Ducha v Opavě

Téma: *Jeho milosrdenství trvá navěky*, přednášející: o. Jozef Gruba, pallotin (farář ve Fulneku), **pátek 25. 3. až neděle 27. 3.** Více na plakátcích nebo na webových stránkách <http://opava.minorite.cz/>.

Mše svatá v německém jazyce

bude **v sobotu 19. března** v 16.30 v kapli
Povýšení sv. Kříže na Matiční ulici.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude **v sobotu 19. března** v *kostele svatého Vojtěcha*. Začátek je v 19 hodin.

Intence na mše svaté

- V *konkatedrále Panny Marie* se na ranní a dopolední mše svaté zapisují intence **průběžně po celý rok**, vždy po každé mši svaté v sakristii.
- V *kostele svatého Vojtěcha* se přijímají intence na duben **v pátek 18. března** od 16.45 do 17 hodin. Je možné zapsat intenci i v následujících dnech (pátek, sobota a neděle), avšak nejpozději do 17.40, nebo po mši svaté začínající v 18 hod.

Nejbližší plánované sbírky

- **Neděle 13. března** – sbírka na *Celostátní setkání mládeže* (ve všech kostelech).
- **Neděle 20. března** – sbírka na *opravu konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie* (v kostelech farnosti Panny Marie).

Informace na webových stránkách

- Kompletní program akcí **Diecézního centra mládeže a Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na webových stránkách: dcm.doo.cz.

- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách: www.farnostopava.cz.

Exercicie v dubnu

- **Čtvrtek 7. 4. – Velehrad**

Jednodenní duchovní obnova pro za-
městnance Charity Mons. Vojtěch Šíma

- **Pátek 22. 4. až neděle 24. 4. – Hostýn**

Duchovní cvičení Mons. Pavel Posád

Veškeré informace o jezuitských du-
chovních cvičeních, včetně kontaktních
údajů na exerciční domy, najdete na webo-
vých stránkách www.exercicie.cz, kde se
také můžete přihlásit.

Prosebné a významné dny

- **Pátek 4. března** – první pátek v měsíci;
- **úterý 8. března** – Mezinárodní den žen;
- **neděle 13. března** – výroční den zvolení
papeže Františka (2013);
- **sobota 19. března** – Slavnost sv. Josefa,
snoubence Panny Marie (doporučený
svátek);
- **pátek 25. března** – Slavnost Zvěstování
Páně;
- **pátek 25. března** – den modliteb za úctu
k počatému životu a za nenarozené děti;
- **pátek 1. dubna** – první pátek v měsíci.

Príspevky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 29., číslo 3, náklad 420 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 3. 4. 2022, uzávěrka 14. 3. 2022